

Bruselis, XXX
COMP A3/JW/vn
[...] (2013) XXX draft

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

(Tekstas svarbus EEE)

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims¹, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

paskelbusi šio reglamento projektą²,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisija įgaliojama reglamentu nustatyti ribą, už kurią mažesnės pagalbos priemonės nelaikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas;
- (2) Komisija taikė Sutarties 107 ir 108 straipsnius daugelyje sprendimų, ypač išaiškindama „pagalbos“ sąvoką, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje. Savo politiką dėl *de minimis* ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra išdėsčiusi pirmiausia pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai³, o vėliau – 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai⁴ ir 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai⁵. Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo patirtį, atrodo tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas ir jį pakeisti nauju;
- (3) atsižvelgiant į Komisijos patirtį taikant Reglamentą (EB) Nr. 1998/2006, tikslinga palikti *de minimis* pagalbos, kurią kiekviena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurį trejų metų laikotarpį, sumos ribą – 200 000 EUR. Ši riba vis dar būtina siekiant užtikrinti, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, nedarytų poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir (arba) neiškraipytų konkurencijos arba nekeltų tokios grėsmės;

¹ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

² xxx.

³ OL C 68, 1996 3 6, p. 9.

⁴ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁵ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

- (4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles ir šį reglamentą, įmonė yra bet koks ūkinę veiklą vykdančias subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų⁶. Teisingumo Teismas nurodė⁷, kad to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone. Todėl taikant *de minimis* taisyklę gali būti laikoma, kad bendrovė, bendrovių grupė ar asociacija yra viena įmonė;
- (5) siekiant atsižvelgti į vidutinį įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais sektoriuje, mažumą, tikslinga nustatyti, kad pagalba įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, neviršytų 100 000 EUR. Siekiant atsižvelgti į didelį krovinių vežimo keliais sektoriaus pajėgumą ir transporto politikos tikslus sumažinti spūstis keliuose ir keliais gabenamų krovinių skaičių, taip pat į vidutinį įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais sektoriuje, mažumą, pagalba įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, įsigyti krovinių vežimo keliais transporto priemonės į šio reglamento taikymo sritį neturėtų patekti. Atsižvelgiant į keleivių vežimo keliais transporto sektoriaus vystymąsi, nebetikslinga šiam sektoriui taikyti mažesnę ribą. Integruotos paslaugos teikimas, kai faktinis vežimas yra tik vienas iš elementų (pvz., perkraustymo paslaugos, pašto ar kurjerių paslaugos arba atliekų surinkimo ir perdirbimo paslaugos), neturėtų būti laikomas vežimo paslauga;
- (6) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas pirminės žemės ūkio produktų gamybos, žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuose, bei į riziką, kad šiame reglamente nustatytos ribos neviršijančios pagalbos sumos galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus tuose sektoriuose, šis reglamentas neturėtų būti taikomas tiems sektoriams;
- (7) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos. Nei veikla ūkyje, kaip antai grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas, būtina ruošiant produktą parduoti pirmą kartą, nei pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba. Teisingumo Teismas nustatė⁸, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigosios nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti. Dėl šios priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktą arba joje įsigytą produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri būtų susieta su prievole ją dalintis su pirminės produkcijos gamintojais;
- (8) šis reglamentas neturėtų būti taikomas *de minimis* eksporto pagalbai arba *de minimis* pagalbai, kuria vietiniams produktams sudaromos palankesnės sąlygos nei importuotiems produktams. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose šalyse finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su

⁶ 2006 m. Sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, C-222/04, Rink. p. I-289.

⁷ 2002 m. Sprendimas C-382/99 *Nyderlandai prieš Komisiją*, Rink. p. I-5163.

⁸ 2002 m. Sprendimas C-456/99 *Prancūzija prieš Komisiją*, Rink. p. I-11949.

tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;

- (9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas sunkumų patiriančioms įmonėms, kadangi nėra tinkama teikti finansinę paramą sunkumų patiriančioms įmonėms ne pagal restruktūrizacijos planą, taip pat kyla sunkumų nustatant tokioms įmonėms suteiktos pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Teisinio tikrumo sumetimais tikslinga nustatyti aiškius kriterijus, pagal kuriuos nereikia įvertinti visų įmonės padėties ypatumų siekiant nuspręsti, ar pagal šį reglamentą įmonė laikoma patiriančia sunkumų;
- (10) santykinis trejų metų laikotarpis turėtų būti vertinamas etapais, kad kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą būtų nustatytas bendras per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos tokios pagalbos dydis;
- (11) jei įmonės veikia ir sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, ir kituose sektoriuose arba vykdo kitą veiklą, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiems kitiems sektoriams ar kitai veiklai, su sąlyga, kad valstybės narės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir tuomet, kai įmonės veikia sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* ribos. Jei neįmanoma užtikrinti, kad veiklai sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* pagalbos ribos, *de minimis* pagalba nebūtų teikiama neviršijant tų mažesnių ribų, visai įmonės veiklai turėtų būti taikoma mažiausia riba;
- (12) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;
- (13) taikant šį reglamentą neatmetama galimybė, kad priemonė gali nebūti laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pvz., dėl to, kad tokia priemonė priimta laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu;
- (14) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną šis reglamentas turėtų būti taikomas tik skaidriai *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos įvertinimo. Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatomas apribojimas, kuriuo galima užtikrinti, kad taikoma riba nebūtų viršyta. Numatomas apribojimas reiškia, kad kol tiksli pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi apribojimo sumai, siekiant užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;
- (15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* pagalbos ribos taikymą reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne piniginių dotacijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis

normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinomis rinkos normomis turėtų būti laikomos orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo⁹;

- (16) pagalba, kurią sudaro paskolos, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią nuostatą, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad paskolų, kurių suma neviršija 1 000 000 EUR, kurių trukmė neviršija penkerių metų ir kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu, bendrasis subsidijos ekvivalentas yra lygus *de minimis* ribai;
- (17) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija nustatytos *de minimis* ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės, kaip nurodyta [*naujose rizikos kapitalo gairėse*], neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* ribos;
- (18) pagalba, kurią sudaro garantijos, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemokomis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamoms įmonėms. Pavyzdžiui, mažosioms ir vidutinėms įmonėms Komisijos pranešime dėl ES sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai¹⁰ nurodyti metinių priemokų dydžiai, kuriuos viršijus valstybės garantija nebūtų laikoma pagalba. Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinamos sąlyginai nedidelės paskolos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią nuostatą, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši riba neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad garantijų, kurių pagrindinės paskolos garantuojama dalis neviršija 1 500 000 EUR ir kurių trukmė neviršija penkerių metų, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* ribos;
- (19) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos kapitalo priemonė, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* ribos ir todėl jai galėtų būti taikomos šio reglamento nuostatos;
- (20) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, visų pirma, kad pagalba, teikiama pagal *de minimis* pagalbos taisykles, atitiktų jų sąlygas. Remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą ir tam sukurti reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta tai pačiai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos ribos;

⁹ OL C 14, 2008 1 19, p. 6.

¹⁰ OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

- (21) prieš teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų patikrinti, kad naujoji *de minimis* pagalba neviršytų *de minimis* ribos ir kad būtų laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;
- (22) kad valstybės narės turėtų tikslus, patikimus ir išsamius duomenis, kad galėtų užtikrinti, jog suteikiant naują *de minimis* pagalbą atitinkamai įmonei taikoma riba nebūtų viršyta, reikėtų įpareigoti valstybes nars sukurti centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame būtų informacija apie visą *de minimis* pagalbą, kurią suteikia tos valstybės narės valdžios institucijos. Valstybės narės turėtų galėti laisvai kurti savo registrus ir spręsti dėl tinkamo jų įgyvendinimo mechanizmo atsižvelgdamos į savo konstitucines ir administracines struktūras, su sąlyga, kad bus užtikrinta, jog registras sudarytų sąlygas visoms valstybės narės valdžios institucijoms patikrinti kiekvienos įmonės gautos *de minimis* pagalbos sumą. Kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko tokiam registrui sukurti, jis turėtų būti privalomas tik praėjus trejiems metams. Jei skaidri pagalba finansuojama iš ES biudžeto ir ją teikia valstybė narė, suteikus įgaliojimą tarptautinei organizacijai, Europos investicijų bankui, Europos investicijų fondui, viešosios teisės subjektui arba viešąsias paslaugas teikiančiai privatinės teisės reglamentuojamai įstaigai, valstybė narė gali prašyti, kad jie sudarytų pagalbos gavėjų sąrašą, ir tuomet galėtų tokią informaciją įtraukti į registrą;
- (23) kol valstybėje narėje dar nėra sukurtas centrinis registras, apimantis trejų metų laikotarpį, valstybė narė turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, darydama nuorodą į šį reglamentą. Be to, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą;
- (24) kad Komisija galėtų stebėti šio reglamento taikymą ir nustatyti galimus konkurencijos iškreipymo atvejus, reikėtų įpareigoti valstybes nars kasmet teikti būtiniausią informaciją apie sumas, suteiktas pagal šį reglamentą. Tačiau jei visus reikalaujamus ataskaitinius duomenis valstybė narė viešai skelbia, ji neprivalo teikti ataskaitos Komisijai;
- (25) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jei šio reglamento galiojimo laikas pasibaigtų jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis
Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms visuose sektoriuose, išskyrus:
- (a) pagalbą, suteiktą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje veikiančioms įmonėms, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000¹¹;
  - (b) pagalbą, suteiktą įmonėms, užsiimančioms pirmine žemės ūkio produktų gamyba;

¹¹ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

- (c) pagalbą, suteiktą įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba, šiais atvejais:
  - i) kai pagalbos dydis nustatomas pagal iš pirminės produkcijos gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį;
  - ii) kai pagalba priklauso nuo to, ar bus iš dalies arba visa perduota pirminės produkcijos gamintojams;
- (d) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
- (e) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių;
- (f) pagalbą, suteiktą sunkumų patiriančioms įmonėms, apibrėžtoms 2 straipsnio d punkte.

2. Jei įmonė veikia ir pirmos pastraipos a, b arba c punkte nurodytuose sektoriuose, ir sektoriuose, kurie įtraukti į šio reglamento taikymo sritį, šis reglamentas taikomas pagalbai, kuri suteikta pastaruosiuose sektoriuose ar pastarajai veiklai, su sąlyga, kad valstybės narės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą.

2 straipsnis *Apibrėžtys*

Šiame reglamente:

- (a) žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, išvardytus Reglamento (ES) Nr. [jis dar nepriimtas; žr. Komisijos pasiūlymą COM(2011) 416] dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo I priede;
- (b) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės ūkio produktu atliekama operacija, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinį arba gyvūninį produktą pirmą kartą;
- (c) prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminės produkcijos gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą. Pardavimas, kai pirminės produkcijos gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose;
- (d) sunkumų patirianti įmonė – įmonė, atitinkanti šias sąlygas:

[tikslūs griežti kriterijai, šiuo metu nustatyti Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti 10 punkte arba nustatyti naujose sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbos gairėse]

3 straipsnis
De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse ir 4 bei 5 straipsniuose nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.
2. Bendra vienai įmonei skiriamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 200 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.

Bendra vienai įmonei, vykdančiai krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, skiriamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 100 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį ir nėra naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.
3. Jei įmonė vykdo ir krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, ir kitą veiklą, kuriai taikoma 200 000 EUR riba, ta 200 000 EUR riba taikoma tokiai įmonei, jeigu valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pagalba krovinių vežimo keliais veiklai neviršytų 100 000 EUR ir kad *de minimis* pagalba nebūtų naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.
4. *De minimis* pagalba suteikiama tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti.
5. 2 dalyje nustatytos ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.
6. 2 dalyje nustatyta riba išreiškiama kaip piniginei dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.
7. Jeigu bendra pagal šį reglamentą įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma viršija 2 dalyje nustatytas ribas, tokiai sumai šis reglamentas negali būti taikomas, net tai jos daliai, kuri neviršija tos ribos.
8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena įsigyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba įsigyjančiajai įmonei viršija ribą, atsižvelgiama į visą *de minimis* pagalbą, anksčiau suteiktą bet kuriai iš ankstesnių įmonių. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, visa iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama kiekvienai iš naujų įmonių. Tačiau jei įmonės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos sąskaitas ar sąnaudas, gali pagal veiklą, kuriai suteikta *de minimis* pagalba, parodyti pagalbos sumą, kuri laikoma suteikta kiekvienai įmonei, pagalba gali būti joms atitinkamai padalijama.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidri pagalba). Skaidria pagalba visų pirma laikomos pagalbos priemonės, nurodytos 2–6 dalyse.
2. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei taikoma viena iš šių dviejų metodikų:
  - (a) paskola neviršija 1 000 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 500 000 EUR), jos trukmė neviršija penkerių metų ir ji yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu. Jeigu paskola sudaro tik mažesnę šios sumos dalį ir (arba) suteikiama trumpesniai negu penkerių metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikomos ribos dalis;
  - (b) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.
3. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* ribos.
4. Pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* ribos.
5. Pagalba, kurią sudaro garantijos, vertinama kaip skaidri *de minimis* pagalba, jei taikoma viena iš šių trijų metodikų:
  - (a) pagrindinės paskolos garantuojama dalis neviršija 1 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 750 000 EUR) ir garantijos trukmė neviršija penkerių metų. Jeigu pagrindinės paskolos garantuojama dalis sudaro tik mažesnę šios sumos dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniai negu penkerių metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikomos ribos dalis;
  - (b) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime¹² nustatytais saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos);
  - (c) iki įgyvendinimo garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudojama metodika buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai pagal Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.
6. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, su sąlyga, kad tokia priemone numatomas apribojimas, kuriuo užtikrinama, kad taikoma riba nebūtų viršyta.

¹² Šiuo metu tai yra Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai, OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

5 straipsnis
Pagalbos sumavimas

1. *De minimis* pagalba pagal šį reglamentą gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba pagal Reglamentą (ES) Nr. 360/2012¹³ neviršijant tame reglamente nustatytų ribų. Ji gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba pagal kitus *de minimis* reglamentus neviršijant 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos.
2. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms arba finansavimui padengti, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo pagalbos intensyvumas viršytų bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime kiekvienu atveju atskirai nustatytą dydį.

6 straipsnis
Stebėseną ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės įsteigia centrinį *de minimis* pagalbos registrą. Centriniam registre kaupiama informacija apie bet kurios valdžios institucijos toje valstybėje narėje skirtos kiekvienos *de minimis* pagalbos priemonės pagalbos gavėją, pagalbos suteikimo datą ir bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Registre kaupiama išsami informacija apie visas *de minimis* priemones, suteiktas nuo 2016 m. sausio 1 d.
2. Kol valstybėje narėje dar nėra įsteigtas centrinis registras, apimantis trejų metų laikotarpį, tai valstybei narei taikoma 3 dalis.
3. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą skiriamos pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškia nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemas pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar neviršijama 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta riba. Prieš teikiant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.
4. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų ribų ir ar laikomasi visų 1–5 straipsniuose nustatytų sąlygų.
5. Jeigu iš ES biudžeto finansuojamą skaidrią pagalbą teikia valstybė narė, suteikus įgaliojimą tarptautinei organizacijai, Europos investicijų bankui, Europos investicijų fondui, viešosios teisės subjektui arba viešąsias paslaugas teikiančiai privatinės teisės reglamentuojamai įstaigai, valstybė narė gali taikyti šią stebėsenos sistemą:

---

¹³ OL L 114, 2012 4 26, p. 8.

Minėtas subjektas, remdamasis iš finansinių tarpininkų gaunama informacija, kurią jie privalo pateikti tokiam subjektui, kasmet sudaro pagalbos gavėjų ir kiekvieno jų gautos pagalbos bendrųjų subsidijos ekvivalentų sąrašą. Minėtas subjektas šią informaciją išsiunčia valstybei narei ir Komisijai.

Atitinkama valstybė narė šią informaciją įrašo į centrinį *de minimis* pagalbos registrą. Jei valstybėje narėje dar nėra įsteigtas centrinis registras, apimantis trejų metų laikotarpį, tuomet valstybė narė per tris mėnesius nuo tokios informacijos gavimo iš minėto subjekto ją perduoda galutiniams pagalbos gavėjams ir iš kiekvieno pagalbos gavėjo gauna deklaraciją, kurioje nurodoma, kad pagalbos gavėjo gauta visa *de minimis* pagalba neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos.

Jeigu vienas arba daugiau pagalbos gavėjų viršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą, atitinkama valstybė narė užtikrina, kad apie pagalbos priemonę, dėl kurios viršijama riba, būtų pranešta Komisijai arba pagalba būtų išieškota iš gavėjo.

6. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad šio reglamento sąlygos yra tenkinamos. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar tenkinamos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, ypač bendra *de minimis* pagalbos suma, kurią pagal šį reglamentą ir kitus *de minimis* reglamentus gavo bet kuri įmonė.
7. Valstybės narės Komisijai kasmet teikia šio reglamento taikymo ataskaitas. Ataskaitose visų pirma nurodoma bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos pagal šį reglamentą atitinkamoje valstybėje narėje per praėjusius kalendorinius metus, suma. Pirmoji ataskaita pateikiama iki 2017 m. birželio 30 d. ir apima 2016 kalendorinius metus. Jei visus reikalaujamus ataskaitinius duomenis valstybė narė viešai skelbia, ji neprivalo teikti ataskaitos Komisijai. Kasmet Komisija skelbia metinėse ataskaitose pateiktos informacijos suvestinę, įskaitant bendrą kiekvienoje valstybėje narėje pagal šį reglamentą suteiktos *de minimis* pagalbos sumą.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nuo 2001 m. vasario 2 d. iki 2007 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 69/2001 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.
2. Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.
3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokia šio reglamento sąlygas atitinkanti *de minimis* pagalba gali būti toliau teisėtai teikiama dar šešių mėnesių laikotarpiu.

8 straipsnis
Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Komisijos vardu
Pirmininkas

DRAFT